

سلو کالو یواځیتوب

د هسپانوي ژبې ناول

جبریل گارسیا مارکی

ژباړه او خلاصه

صفیه حلیم

پېژندنه

د هسپانوي ژبې نامتو کیسه، "د سلو کالو تنه‌اي يا اخیټوب" جبریل گارسیا مارکی په م کی ولیکله. د اوسه د نړۍ په ژبو او ژباړل شوي دي. گارسیا مارکی پخپله په کولمبیا کې زیږیدلي دي و څو نور ناولونه یې هم کښلي دي خو دا یې هغه کلاسیک دی چې زیاتو خلکو لوستي اوستایلي دي. دا د یوې کورنۍ د څو نسلونو کیسه ده چې "بویندیا" نومیږي. "وسی ارکیديو" "کونډو" نومي ښار بنسټ ایښي و. ناول ریښې د کولمبیا

په تاريخ كې موندل كيري. په دې غرني هيواد كې د اورگاډي د راتگ، د موټر، سينما او د استعمار پر ضد د خلكو غبرگون او ورباندې د پوځ ډزې او ډلييزې نې په كيسه كې ځاې شوي دي.

سلو كالو يواځېتوب

ډگر يليانو بوينډيا د چارماری (د توپك په ډزو د وژني) لپاره ولاړ و. د هغه رايا د شول چي يو اسپينين پلار له ځانه سره بيولي و چي يخي ورته روښاي. هغه وخت په مكونډو نومي ښار كې تول ټال شل كور ه و. ښار د سيند پر غاړه اباد و چي اوبه يې رني او په تل كې به يې سپين هوار كاني لكه د لرغونو ځناورو د اگيو په څې ښكاريدل. په هغه زمانه كې دوي د ډيرو شيانو لپاره نومونه نه لرل او كله چي به په اړه يې خبره كوله نو د لاس په اشاره به يې هغه شي په نښه كوو.

په دې ښار هر كال خړو پرو ښجار پيښه وكړه. دوي به ښار ي څنډې كې خپله كيردې ، وهله او د ډول صرنا په بدرگه نوي ايجاد شوي توکي به يې خلكو ته د نندارې يښودل. په لومړي ، دوي مقناطيس راوړي و دې ډلې يو مشر چي ځان يې د " لكيداس " په نوم وروپيژندلو اعلان وكړو

چي دا د نړۍ اتمه عجوبه وه. کله چې ده د اوسپني
لوبني او نور شيان د مقناطيس په دي دوو تورو توتو
رابنکل نو د کلي مشر " وسي " فکر وکړو چې په دي
به د زمکي لاندې پټ سره زر راکش کړي. خو
لکيداس ايمانداره سړي و. ده ته يې وويل چې متاسفانه
مقناطيس نه راکاري. وسي بيا هم باور نه
کيدو او ملکيداس ته يې دوه وزې او يو يابو په بدل کي
ورکړل او د مقناطيس هغه دواړه توتي يې له بنجاري نه
وپيرلي. ده ميرمني " " ډېره هڅه وکړه چې
سړي د خپلي سودا نه راوگرځد پرې يې خبره
وونه منله. بيا دي ټول کال مقناطيس په لاس د زمکي له
تل نه شيانو په ويستلو بوخت و، ان تر دي چې سيند کي
يې هم ازموينه وکړه. خو هلته نه د پينځلسمي پيري يو
پوښ يې وموندلو.

په بل پسرلي کي بنجاري بيا راغلل او دوي ته يې
دوربين او محدب عدسه (هغه شيشه چې واړه توکي پکي
پټ بنکاري) او ورپسي کلونو کي پرکار او د زمکي د
کچ آله راوړل. سي دا هر څه ترې پد

پي به يې کله په هغه دوربين د اسمان ستورو ته د
کله سپورمي ته. له ده کور کارونه پاتي و او له هغه
راهيسي يې خان سره د خبرو کولو په مرض اخته شوي
. يو وخت ده نايابه توکي دومره ډېر شول چې د
کور شا ته يې يوه بيله کوټه ورته جوړه کړه. وسي به

به دي کوته کي د نويو توکو او تيزابونو د گډولو تجربې کولې. د کور نوري ټلي چاري د اورسلا پر غاړه وي چې پر زمکه يې ترکاري کرله کله يو خو څاروو په ساتنه يې تير ته ډوډۍ پيدا کوله.

لکيداس بنجاري به د خپل پراو پر وخت دوي کور ته ډير راتلو او نورو ملکونو ته کيسې به يې په خوند ورته کولې. د حوسي زوي " يليانو" هغه خت د پينځو کالو و او په دي کيسو به يې تلوسه پيدا

" آرکيديو" نيمې پيرۍ وروسته هم

خپلو نمسو ته د هغه وخت کيسې کولې. ملکيداس مخ

د يو زور ږي په شان گونځي لرلي او غابنونه يې هم

پورا نه و. هغه له کيسو داسې معلوميده ي دي خو

واري د ډېرو ناروغيو او سره مخ شوي

تري پاتي شوي و. د اورسلا د ده نه بڼه نه راتلل

او د ميره سره يې تل په دي ناندرۍ وهلي چې خپله شته

مني يې د بنجاري په خوشي شيانو بايللي وه.

ي په راتگ دا د کلي په ټولو کورونو وگرځيده

چې خلک او هڅوي. هغه کال د

ډله چې په د غږولو راغله د کلي خلک

په هيره دوي لوي خيمي ته ورغلل و هلته هک پک

ودريدل. اس د مخ گونځي هواري وي او د

غابنونه هم پورا و چې اوس يې ټولو ته په خدا

رښکاره کول. د کلي خلکو ته هغه د بلي دنيا سري

بنکاره شو او ورسره یې هیڅ جگړه ونکړه. وروسته
ملکیداس چې د خپل ملگري ووسی سره یواځې شو نو د
مصنوعي غابونو حال یې ورته وویل. د بنجاري ډلې
له تلو وروسته ووسی به ناکراره د کلي په کوڅه کې
گرځیدو او یوه ورځ خپلې مېرمنې اورسلا ته یې وویل،
" دې سیند نه وراخوا دومره نوي شیان دي چې مونږ
ترې خبر هم نه یو. مونږ څه د خرو په شان ژوند
کوو؟"

وسی ارکیدو بویندا میرمنه اورسلا د ده ترله ()
دوي په کولمبیا کې د "ریوهاچا" نومي
مار نه کډه کړې ه چې بڼه ژوند او نوي کور خان له
جوړ کړي. یې سره څو نور خپلوان هم مله و خو
حوسی ته د زمکې د پراختیا او د دې د جغرافیې په اړه
هیڅ معلومات نه و. له دې هم خبر نه و چې دا ملک
نومره لوی و. "ریوهاچا" یو غرو او
دوي چې ترې واوریدل له مزل یې وکړو. په دې
سفر کې یوه شپه دوي د سیند پر غاړه تم . په هغه
شپه ووسی په خوب کې "کونډو" نومي ښار
ولیدو. دا ښار د هندارو نه جوړ و چې پکې ټوله نړۍ
بنکاریده.

یې ښار په هغو شلو کورونو کې د ده د تیر خلک
اوسیدل او ووسی به تل د زمکې له کرکروندې
څاروو د ساتنې په اړه هر چا ته مشوره هم ورکوله او

لاس يي هم کوو. ده پخپل لاس ډېر شيان
جوړول او داسې لومې جالونه او کورکي يي جوړي
کړي چې په لږه موده کې خلکو پکې رنگا رنگ
مارغان ونيول. دې مارغانو شور به دومره و چې
خلکو به د ليري نه دې بناړ ته تلونکي وموندله.
ي پخپه هم خوان و او په مکونډو کې اوسېدونکي
هم ټول خوانان و. ه وک هلته د ديرشو کالو د سن نه
لور نه و. بناړ د بنسټ ايښودو راهيسي دلته څوک نه
و مړه شوي نو ځکه هديره پکې نه وه. په دې توگه
کونډو يو خوشاله بناړ و. اوس چې وسي د
له خوا راوړل شويو ايجادا و کې خان بوخت کړو نو بڼه
يې واوخته. ده به نه جامې بدلولي، نه يې ږيره خريله
او کله کله به ترې ډوډۍ هم هيره. اورسلا به ورته
په قهر وه خو پام به يې پرې کوو.
وسي په دې فکر کې و چې سيند به د ې بناړ چاپيره
راتاو شوي و خو د بنجارو په گ ثابت شوه
چې داسې نه وه. د مکونډ په ختيځ کې هم هغه غرونه
و چې بلې غارې ته يې د دوي پخواني ټاټوبي "ريوهاچا"
دې د بنجارو له خلي خبر شو چې د ې بناړ
جنوب لوري ته پراخ دلدل و چې بل سر يې دوي هم نه
و ليدلي. هم دغسي په لويديځ کې د هغې نه هم لوي
دلدل و چې يو سر ته يې سيند بهيدو. خو هغه سيند هم
، و چې پکې به کشتي روانې وې. وسي د

دي معلوماتو پر اساس فکر وکړو چې متمدنه نړۍ به د
کونډو په شمال کې وي. خپلو هغو ملگرو ته چې
لومړي سرکې ورسره راغلي و ، د تگ لپاره وويل. په
ټولو يې : بنکار او ، ځنگلونو د پاکولو آلات وويشل او
پخپله يې د بنجارو نه پيرلي قطب نما، نور الات او يوه
نقشه په خله کې کينودله . دا د ډلې په شکل د مکونډو
شمال لوري ته روان شول.

دوي په گڼو ځنگلونو کې د سفر نه وروسته کله چې يوې
شکلني زمکې ته يوه هسپانوي بيري يې وليده

چې ډېره پخوانۍ او ويجاړه پرته وه. بيري شته
رته خبر ورکړو چې سمندر له دوي ډېر ليرې نه و.

دوي څلور ورځې نور هم پلي وړاندې ولاړل نو
سمندر يې وليدو. وسي ډېر مايوسه شو ځکه

په يو ټاپو کونډا بنار اباد کړې و.

کونډو بنار جغرافيايې نقشه پخپل لاس کښلې وه چې
چاپيره يې اوبه وي.

دا ډله چې بيرته راغله نو وسي د بنجارو له خوا پيرل
نوي ټل شيان د لرگي په صندوق کې بند کړل او

ميخونه يې يې تک وهل. دې و ورځې په دې کار
بيا يې په مکونډو کې نورو ميشتو خلکو ته

وويل چې دوي به ه ځاي پريردي ځکه دا د هغه د

خوبونو بنار نه و. ده خبره هيچا وونه منله نو حوسي
په قهر شو او د خپل کور تمبه يې بيله کړه.

هغي ورته څه نه و خو په دې کار يې ترې وپوښتل
دې څه غواړي. وسي ورته وويل، " که نور
خلک نه غواړي، دې راځي، مونږ دې ځايه کړ
کوو " اورسلا ورته وويل، " مونږ هيجرته نه ځو، دلته
مو يو زوي زيږيدلې دې " وسي ورته وويل، " ستا
خبره سمه ده خو تر اوسه مونږ هديره نه لرو چې مړې
پکې خښ وي. خلک د خپلو مړو لپاره ځاي نه
پريږدي " اورسلا وويل، " که داسې ده نو زه به خپل
ځان ووژنم چې دلته هديره جوړه شي "
وسي دويم زوي " آريليانو " لومړې ماشوم و چې په
کونډو کې وزیږيدو. په هغه پسرلي کې چې دې
سره د يخی لیدو و ته ورغلي و نو دې
د پينځو او د څوارلسو کالو و.
آريليانو د ماشومتوب راهيسې هر څه ته به ځير
بل عادت دا و چې زيات وخت به خاموشه . يوه ورځ
اورسلا په پخلنځي کې انغري نه د تودې بنوروا لوبښي
يز ايښي و چې درې کلن آريليانو ناره کړه " دا لوبښي
غورځيري " اورسلا وليدل چې هم هغه شيبه لوبښي
يدو او په زمکه دانه وانه شو. هغي خپل ميره ته
دا خبره ياده کړه حوسي ته د پام وړ خبره نه وه.
کله چې اورسلا د تگ نه انکار وکړو نو وسي خپل
شيان بيا د صندوق نه راوويستل او د زامنو په مرسته
يې بيا " ليبراتور " کړو. له هغي وروسته به

دوار ټوله ورځ هم هلته تيروله.
ته به يې د ليک ولوست سره د شمير و او په ديوالونو
بدي نقشو کې ځايونه په نښه کول.
په هغه پسرلي کې د پمامو د غږ سره ټول د بنجارو په
گ خبر شول خو دا نوي ډله وه او ملکيداس ورسره
نه و. هوسي د خلکو په گڼه گڼه کې يو سپين زيرې ته
د هغه له خلي خبر شو چې ملکيداس مړ شوي
وسي په دې خبر دلگير شو خو زامنو يې ټينگار
کوو چې په لويه خيمه کې ورته ديو (دېب) ښکاره
کړي. دوي د نندارې لپاره پيسې ورکړې او وردننه
هلته يو غټ سړي چې ټټر يې په بينتو پوښلي و
ولاړ و. هلته د شيشي په شان يوه لويه څلورگوتيزه تيره
ايښي وه چې د لمر وړانگې ترې راتمبيدې او هر رنگ
پکې ښکاريدو. د يخي په ليدو د حوسي له خلي يو
مزوري غږ راووتلو، "دا د نړۍ تر ټولو لوي الماس
دي" ديو په زوره وويل، "دا واوړه (يخي) ده. آرکيديو
ي له دې چې ځان هه کړي، ورته لاس وغځوو نو
ديو وويل، "د لاس اوړل به پينځه ريالو نور راکړي"
ي په ژوند چرې يخي نه وه ليدلې او کله چې ورته
لاس يوړو نو وي ويل، "بي شکه، دا د دې پيرې تر
ټولو لويه اختراع ده"
د مکونډو ښار د جوړيدو کيسه هم ډېره عجيبه وه.
سي او د اورسلا کورنۍ په يو کلي کې د خپل لوي

تبر سره اوسيدل چي له پيريو هلته ميشت و. په دي
تبرکي به م پخپلو کي ودونه کيدل چي په نتيجه کي
معيوب ماشومان زيږيدل. اورسلا ويريده چي د وسي
له کبله به د دي اولادونه هم بوب وي حکه
هغه د دي د کاکا زوي و. د هغي يو وسي په
تره واده شوي وه او د دوي زوي چي وزيريدو نو د
رکوزي په شان لکي يي لرله. له واده وروسته
اورسلا دومره په وپره وه چي وسي ته به نږدي نه
ورتله. د کلي خوانانو به وسي پوري خاندل چي له
نځي ويرپ. يوه ورځ دوي چرگان جنگول او د
وسي چرگ په بل چرگ. کوم کس سره
چي وسي چرگ جنگوو ه پيغور ورکړو چي د ده
چرگ هم ترپنه مپړني و ډېر زر هغه ناندری په
جگره واوختي. سي هغه خوان په چره ووژلو
کور ته ولاړو.
اورسلا د ميره غوښتنې ته سر تيب کړو خو هم هغه
راهيسي حوسي به هره شپه خوب ليدو چي وژ
سړی دوي په کوته کي گرځي. له دي کبله
کلي د پريښودو هوډ وکړو. تبرنور غښتلي کسان هم
ورسره مله شول او خوارلس مياشتي وروسته دوي د يو
سيند پر غاړه تم شول. وسي د شپي خوب وليدو چي
ی يو ښار کي گرځي چي د کورونو په ديوالون يي
هنداري لگيدلي وي. ده له خلکو د ي ښار د نوم

پوښتنه کوله نو "مکونډو" به يې ورته ياد کړو چې پخوا
دا نوم يې چرې نه و اوريدلې او نه يې څه مانا لرله.
ده هم هلته د سيند پر غاړه د مکونډو نومي ښار د ابادولو
فيصله وکړه. خو تر اوسه يې د هندارو تعبير نه و
موندلې. بنجاري په خيمه کې د يخې د ليدو نه
وروسته يې چرت وهلو چې د اوبو غونډې وپريا شي نه
ه يخې جوړکړي نو به پرې څوکاله شي.
وسي کشر زوي آريليانو به کله کله
په لابراتوار کې د کيميا تجربې کولې خو مشري زوي
آرکيډيو به . ي س د خوانی په
درشل کې و او لوړه ونه يې لرله نور غړي يې هم قوي
و غږ يې مات شوي و. د مکونډو په کډوالو کې يوه
ثل کلنه جينې "پيلارترينا" نومیده چې مور خان
په زوره راوستې وه اوکله نا کله به يې د خلکو پال
کتلو.

وسي ميرمنه اورسلا اوس د دريم ځل لپاره ميندواره
يوه ورځ ترينا ته يې وويل چې د دې پال دې
. هغه چې د دوي کور ته راغله نو په آرکيډيو
يې سترگې ولگيدې. هم هغې راهيسې د دواړو تر منځ د
يني اړيکې جوړې شوې او د يو بل سره يې په پټه
ليدل. په خپل کور کې آرکيډيو ته هغه وخت هم د
ماشوم په سترگه کتل کيده. يوه شپه د اورسلا لور
وزيریده او پخوا له دې چې بل وک د دې کوي ته

ورغلي وی، هغي ژر ژر د ماشومي غري وکتل چي
معيوبه خو نه وه. دا ماشومه روغه وه او د هغي زړه
رامه شو. د بنار خلک ورته امبارکی ته راغلل او
ماشومي ته امرنتا (امارنتا) نوم ورکړي شو.
يوه ورځ د کلي په ميله کې ترينا آرکيډيو ته خبر ورکړو
چي د دې په خيټه کې د هغه ماشوم و. هغه د دې خبرې
په اوريدو انديينمن شو. د هر کال په شان د بنجاري ډلې
په راتگ ټول خلک د دوي په نندارو اخته شول. دا ځلي
په ډلې سره يوه ځوانه جينې هم وه چي آرکيډيو پرې
مئين شو او دواړه له مکونډو نه تبتيدل. اورسلا چي
خبره شوه نو زوي پسي هم هغه لاره يي ونيوله چي
بنجاري ورباندي تل. هغ څخه وهلو چي بنجاري به
ډېر ليري نه وي تللي او دا به خپل زوي د هغوي نه
بېرته وگرځوي. خو دا له مکونډو دومره ليري
راوتلي وه چي بيرته نشوه تلي او پينځه مياشتې ورکه
خلويينتي ماشومه امرنتا خپل پلار په ورځ کې
شپږ واري مړوله، دا به ولمبوله، او بيا به يي ورته
سندري ويلي. آريليانو به خپلي ماشومي خور لپاره
لوبو شيان جوړول.
يوه ورځ اورسلا بي له دې چي زوي يي موندلي وی،
بیرته راغله. دې په غاړه نوي جامې وي
اله بنکاریده. وسي ورته هرکلي وويل نو مېړه يي
له لاسه ونيولو او کړکی ته يي بوتلو. وسي وليدل چي

په کوڅه کې د بیګانه خلکو یوه ډله ولاړه وه. دا خلک
بنجاري نه و. دوي د مکونډو د خلکو په څیر و. هم
دوي ژبه یې ویله او ورسره په یابوگانو او خرو د
خوارو شیان بار و. د دوي په ګاډیو کې د کور سامانونه
او لوبني لرګي ایښي و چې د راتلو سره یې په خلکو

اورسلا ټولو ته خبر ورکړو چې دلل نه وراخوا د دوو
څو په مزل نور ښارونه و. دې نوي ډې
ډې د موندلو سره مکونډو ښار ته د خلکو تګ زیات
او د نورو سیمو وګړو هم پکې د میشت لپاره
کورونه جوړ کړل. وږي ته د ښار د مشر په سترګه
کتل کیده او نویو راتلونکو هم ورته درناوي کوو.
نویو ودانیو لارو کوڅو د جوړولو پر وخت به یې
له ده پوښتنه کوله او مشوره به یې منله.
څو میاشتي وروسته د ترینا زوی ووزیرېدو چې هغې
یې پخپله د پاللو نه ډډه وکړه. یې اورسلا ته
پرېښودو. ماشوم ته د خپل ورک پلار آرکیدو نوم
ورکړې شو او د اورسلا د لور امرنتا سره یو ځای یې
روزنه پیل شوه.

د نورو ښارونو نه د راتلونکو په ډله کې یوه ګ
ښځه هم د خپل ورور سره راغلي وه. یې د بې خوبی
له وبا یوې وبا نه راتښتیدل. اورسلا هغې ګوچرې ته
د ماشومانو د ساتنې کار وسپارلو او پخپله د خوړو نه د

شيانو په جوړولو بوخته شوه. هغې به خوړو ته د رل ډول خناورو او د خاروو شکل ورکولو او دا رنگين خواړه به يې پلورل چې زيات مشتريان يې گوجري بنځي به کله کله وړاندويني کولې او يوه ورځ يې وويل، "يو نوي کس به دې کور ته راځي اريليانو ترې پوښتنه وکړه چې دا به څوک وي نو وي ويل چې خبره نه ده خو راتلونکې په لاره دې په بله ورځ د څرمنو يو سوداگر وسي کور ته د يولسو کالو يتيمه جينې راوستله چې ربيکا نومیده. سوداگر د يو کس له خوا ليک وسي ته ورکړو چې پکې د يې جينې په اړه ليکلي و. اورسلا د ليرې خپلوانو نه وه چې مور پلار يې په وبا کې مړه شوي و. وسي نه يې هيله څرگنده کړې وه چې د خپلوي په درناوي ورته دا يتيمه ورليزي او دا به د خپل اولاد په شان ساتي.

جينې سره يو د لرگي صندوق چې پکې د يې څو شيان و، يوه ځنگيدونکې څوکۍ او په يوې بوجۍ کې د دې د مور او پلار هډونه و. وسي او اورسلا نه پوهيدل چې پ ماشومي سره څه وکړي خو هغه يې هم تر خپلو زرو لاندي ونيوله. ربيکا به په ځنگيدونکي چوکۍ کښيناسته او خپله کټه گوته به يې ژووله. هغې څو رځې هيڅ وونه خوړل او ټولو سره ويره پيدا شوه چې د ولورې مړه نشي. بيا گوجري معلومه کړه چې ربيکا

له ديوالونو او چونه ختي او په انگن کي له زمکي لمده خاوره خوري. اورسلا په ديوالونو مرچکي ولگول او په زمکه يي خوشاي وشيندل خو ربیکا نشوه او پته به شوه. کله به يي خان په تشناب کي بند کړو او هلته به يي ديوال ختلو. دا چي هرې خوا ته تله . هيوکو بوجی د يي خان پسي رابنکله. په دي غر تې د دومره نارامه شول چي يوه ورځ يي تري دا بوجی په يوگودام کي پته کړه. د هغي ماشومي لپاره يو پخو ي تيار کړو. د نارنجو اوبه او رواش يي گډ کړل چي ټوله شپه پرځي () ته اېښي وو. سهار يي دا په زوره ربیکا ته ورکړل او . خو ورځو په څښلو يي ه شوه. اوس به دي سمه ډوډی خوره او د نورو ماشومانو په پرتله د اورسلا سره يي زياته مينه کوله.

لږ و روسته په مکونډو ښار کي هم د بي خوبی وبا گډه بوه. خلکو به کړی شپه ويينه تيروله خو په نتيجه کي دوي کارونو له زور ورکړي و او ټول به د خوب پر وخت هم په کار وخت و. په پايله کي دوي دومره ډېر کار وکړو چي د څه کولو ورته نه و پاتي. هغه ټول خلک چي د مکونډو نه نورو ځايونو ته ورتلل، بايد کوڅو نه تيريدو پر وخت يي يو زنگ غږولي وي چي روغ خلک پرې خبر شوی ی. په ښار کي د تم ډو پر وخت دوي ته د خوراک څښاک اجازه نه وه،

که اوس په دې کې هېڅ شک نه و پاتې چې دا ناروغي ساري وه او له خلې يې يو بل ته يې کډه کوله. هلته د خواړو ټول توکي د بې خوبۍ په وبا کې و. رجري بنځې ويلې و چې بې خوبې پخپله بد شي نه و دې اغيزه به د انسان په دماغو کېده او د هيرولو مرض به يې پيدا کوو. وسې په دې خبره باور نه خو څو ورځې ورسته د ده په لېبراتور کې يو شي پکار و يې ترې هير شو. د شيانو نومونه به يې له ياده ووتل، تر څو چې د لاس په اشاره يې وربندولې نه وې. آريليانو پخپل کور کې د هر يو شي د پاسه په کاغذ د هغې نوم وليکلو. د وسې دا کار خوښ شو او د بناړ د خلکو ته يې هم په کورونو کې داسې ليکلې ليبل ه شيانو وښلول.

يې خوبۍ دا وبا د بناړ په خلکو کې ويره پيدا کړه. خو يوه ورځ د وسې بنجاره ملگرې لکيداس چې ده يې د مړينې خبر تر لاسه کړې و، مکونډو ته راغلو. وسې حيرانه هم و او خوشاله هم. له ده يې پوښتنه وکړه چې څنگه بيا راژوندي شو. لکيداس ورته وويل، " په مړ حالت کې مې ځان ډير يواځې احساسوو"

لکيداس د راتلو سره د بې خوبۍ د علاج لپاره يو دارو جوړ کړل او دا وبا پای ته ورسیده. ده يو ي مشين نوسې ته وربنکاره کړو چې د لرگي په دريو پښو يښودل شو. سي د کور ټول غړي مخامخ ورته

ودریدل اوشیبه وروسته د ری خبرې په نقر پوښلي د
سو پر یوه تخته راښکاره شوي. دا نوي مشین د
وسي او د ریلیانو په زړه کې ولوله پیدا کړه چې دوي
هم یو لوي مشین جوړ کړي. آرلیانو س خوان و خو
هم هغسي د خلکو لیرې د خپل پلار په لیبراتوار کې به
په کار بوخت . ی نه شیان جوړول او ډېرې
خبرې به یې نه کولې. په دې لیبراتوار کې اوس
کیداس هم ورسره کښیناستو او د یوې صحیفې په
لوستلو به یې ورځ واروله چې ناشنا ژبه ورباندې لیکلې

مکوندو ښار ته به کله نا کله یو سپین ږیر هم پښه
کوله چې سندري به یې ويلي. د خلکو په اند د
دوه سوه کاله و او هر وختي به له یو ښار نه بل ته تلو.
په سندرو کې به نورو ځایونو د خلکو معلومات
د دلدل نه وراخوا د " ښار د خلکو

دغسي د نورو کسانو په اړه شعرونه به یې زمزمه کول.
که چا غوښتل چې نورو ښارونو کې خپلوانو ته یې خپل
حال لیرلې وي نو ده ته به یې پیسې ورکړې و شعر به
یې ورته جوړ کړو. د بې خوبی د وبا پر وخت دا سړي
مکوندو ته نه راتلو بیا ډېر سته یې پښه
وکړه نو اورسلا د سندرو ته غوړ ونيولو چې د خپل
ي آرکیديو د حال نه ځان خبر کړي خو هغه
ځای د خپلې مور له مړینې خبره شوه. هغې اوس

اڙو د جوړولو سره سره د پخلنځي په داش ()
کې د ډوډيو او د کلچو پخولو په کار هم لاس پوري
کړې و. دا هر څه به خلکو سهار وختي ترې وپلورل
او په بله ورځ به يې نوري کلچې او کيکونه جوړ کړل.
د کلچو غوښتنې د ډير ډو سره هغې به ټوله شپه
تود ساتلې و. د ومره بوخت کړې و چې د
وخت په تيرېدو هيڅ پوهه نشوه. يوه ورځ يې انگن کې
جري بنځې ته د خمبيري جوړولو کار سپارلې و او له
کړکۍ يې وليدل چې دوه پيغلي هلته ناستي وې او په
ټوکر يې گلونه گنډل. دا امرنتا او ربيکا وې چې په
روڅو کلونو کې يې ماشومتوب شا ته پرېښي و.
اورسلا د خپلو کلچو او کيکونو په کاروبار کې دومره
بوخته شوه چې د وخت په تيرېدو هيڅ پوهه نشوه او يوه
ورځ يې احساس وکړو چې ماشومان اوس لوي و او که
ودونه يې وکړل نو هغه کور به ورته وړو کې
دوي به ترې کډه وکړي. هم دا وه چې د بويندا کور د
پراخولو په کار يې لاس پوري کړ. دوي سره زمکه
ډېره وه نو څو نوي کوټې او دالانونه يې پکې ورزيات
کړل. په هغو ورځو کې مکونډو ته ډير نور خلک
" مرکزي حکومت استاځي ي
چې
مسکوټي نوميدو د خپلې کورنۍ سره راغلي و.
اورسلا ته يو ليک ورواستوو چې خپل کور ته بايد نيلا
رنگ ورکړي.

دې خبرې په اوریدو و سې دومره په قهر شو چې د
سکوټي کور ته ولاړو او د ته يې وويل چې
کونډو يو خپلواکه و او هيڅوک خلکو ته د خپلي
خوښې پرته په کارونو نشي مجبورولي. د دې خبرې
سره يې هغه په زوره له دې ښاره وشړلو. خو
رځې تيرې شوي نو قاضي مسکوټي د خپلي کډې سره
بېرته راغلو او دا وار وسله وال کسان هم د ده د ساتنې
لپاره ورسره مله و. و سې ورسره خبرې وکړې او
وي ويل چې که دې مکونډو کې اوسيدل غواړي نو بايد
د ښا ي وکړي. په دې توگه هغه له
قاضي اختيارات واخيستل. سکوټي يوه ميرمنه او
ولونې وي او د حوسې د زوي اريليانو د هغه تر ټولو
کشره لور " ميد " خوښه شوه چې هغه وخت د نهو
کالو وه.
ده خپله خبره چا ته نه کوله خو په دې وخت کې ده د
ترينا سره له نږدې مينه کوله او يوه شپه د خپل زړه
خبره يې هغې ته وکړه. کورنۍ يې خبره شوه نو ټولو
ه وويل چې نورې جينکې ښکلې او ځوانې وي او ده
کولې شول چې په هغوي کې د يوې يې کړي
ي خو اريليانو وويل چې دې به د هم هغې ماشومي
سره واده کوي. سکوټي يې په دې راضي کړو
چې رميدوس ورته په نوم کړه چې کله پيغله شي نو
ورته به يې واده کړ.

اور سلا د نوي کور لپاره نور سامانونه راوړل او يو
پيانو يې هم راوغوښتله چې د دې برخې په بيلا بيلو
صندوقونو کې بندې وې. د هغو برخو د يو ځای کولو
پاره يو اطالوي ځوان "پيټر کريسي" راوبلل شو. دواړه
امرنتا او ريبيکا په هغې نالوي ځوان مېنې شوې.
ريبيکا و مره اغيز منه شوه چې يو واري بيا د خپلې
کتې گوتې د خاورې او خټې د خوړلو عادت
ته يې مخه کړه. اخر پيټر مجبور شو چې د ريبيکا د
مېنې ځواب په مينه ورکړي او امرنتا ناهيلي .
دوي دواړو د واده فيصله ووشوه خو خبرداري
ورکړې و چې دا به هغوي ه ته نه پرېږدي او که
داسې ووشول نو هم هغه وخت به مړه .
دې ټولو پيښو پر وخت ملکيداس بنجاره مړ شو خو تر
هغې په مکونډو کې هديره نه وه او دا د هغه ښار
لومړې مړې و. وسي د خپل ملگري د وصيت پر
ځای کولو لپاره تر دوو ورځو د ده مړي ته
(سيماب) سيزله. بيا په يو ځای کې يې ورته قبر
وکيندلو او دې يې پکې خښ کړو. د قبر د پاسه د
شناختي ودرول ماتم نه وروسته د
وسي په کور کې يو څه ارامي راغله.
اريليانو نهه کلني ميدوس سره هره ورځ ليدل او هغې
ته به يې ليک لوست ور بول. په دې وخت کې ترينا
لان وکړو چې د دې په خيټه کې د اريليانو ماشوم و.

هغه بيا هم د رميدوس پرې گرانه وه او ترينا ته يې
زيات پام ونکړو. ربیکا او کريسي دواړه کويژدن
وسي چلند اندېښني وړ وگرځيدو. له
ډېرې مودې د يوې لويې مېرې د جوړولو هڅه کوله
چې د خداي عکس پرې واخلي او تر هغې بريالې شوې
نه و. بيا يې د يوې لويې زانگو په جوړولو لاس پورې
کړ چې د نړۍ هر شي ورباندې ځنگيدې شو و په دې
کې هم کاميابه نشو. ه ده به د ليونتوب څپه راغله.
به د هغه سړي مړې ليدو چې خپل پخواني ټاټوبي
کې يې وژلي و.

يوه ورځ هم دغسې د مړې سره يې خبرې کولې چې په
قهر شو او بيراتوار يې تباه کړو. حوسي غوښتل
چې کور ته هم اور ورته کړي خو شلو کسانو ننگ
کړی و چې هغو قابوکولي. اخر دې يې د يوې
ونې سره وتړلو او هم هلته به يې ورته خواړه ورکول.
اور سلا د ونې سره ورباندې يو څپر جوړ کړو چې د
لمر او باران نه پټ وي.

کله چې رميدوس بلوغت ته ورسیده او د شپې په کت کې
تيازي يې هم بندې شوې نو د آرېليانو سره يې واده
کړه. رميدوس د نورو ټولو جينکو نه هوښياره او پوهه
راوختله. هغې به د ونې سره تړلي د حوسي خدمت د
ربیکا او د امرنتا نه زيات کاو. هغې د خپل مېړه او د
ترينا ناجايز زوي هم لکه د خپل ماشوم ساتلو.

د حوسي به تير کي ټول د هغي نه خوشاله وو
اريليانو فکر کاو چي د ده د ژوندي پاتي کيدو جواز د
هغه مېرمنه رميدوس وه. خو يوه ورځ هغه د خپتي په
درد اخته شوه او ناخاپه مړه شوه.
شول چي د هغي به خپته کي دوه ماشومان د يو بل نه

دي مرگ د حوسي ټول تير تر ډيري مودي ماتم کوو
د ربپکا او د کريسي واده رځنډېدو. دا واده يو واري
اندي هم ځنډېدلي و ځکه امرنټا دا وړانديز کړي و
چي په مکونډو کي لومړي کليسا جوړېده او بايد هغه
واده د کليسا د پرانستي په ورځ شوي وي.
ټونډو کليسا د يو پادري نيکيور تر څارني لاندي
جوړيده چي دري کاله وخت يي ونيولو. ربپکا اوس
ډېره ناهيلي شوي وه خو د هغي نېکمرغي يا بد مرغي
ورته ووايه چي هم په هغو ورځو کي د حوسي او د
اورسلا مشر زوي ارکېډيو بېرته راغلو. دی په دومره
زور سره د کور په پونيو را وختلو چي ټولو د زلزلي
گومان وکړو. د دنگ او هيڅ ادب يي نه لرلو.
هغه د ټولي نړي چاپېره په سمندر کي ځلي گرځيدلي
و او د راتلو سره يي د مکونډو په بنځو کي لکه د يو
فاحش سري چلند پيل کړو او د جنس په بدل کي به يي
تري پسي اخيستي. د حوسي ټول تير د ارکېډيو نه
رکه لري خو ربپکا ورپسي لېوني وه.

سره ربيکا ورسره سملاسته او ارکېډيو د هغي چنغول
کرېسپي ته اعلان وکړو چې د خپلي چنغلي نه دي
. ري ورخي وروستو ربيکا او ارکېډيو
وکړو. لا په دي دومره په قهر شوه چې دواړو ته
يې وويل چې بيا به د دي په درشل قدم نه ږدي. سره له
-ي چې د پيټر کرېسپي بي عزتي شوي وه، هغه ډېر په
نرت امرننا ته د ميني لاس و غځاو.
اريليانو د خپلي ميرمنې د مړينې نه وروستو د بنځو نه
خان گوښه کړو خو د خپل خسر قاضي مسکوتي سره به
تگ راتگ کاو او د قطعو لوبه به يې ورسره کوله.
د هغه سره به خبرو کې يوه ورځ خبر شو چې د دوي په
سر دوه گوندونه حکومت کوي چې يوه يې محافظه
کار گوند و چې يې پلوي کوله او بل لبرال گوند و.
د محافظه کار گوند د ډيو رشوتونو په ليدو يوه ورځ
اريليانو خپلو ملگرو ته په خبرو کې وويل چې که
نه چا پوښتنه وکړه نو په لبرال گوند کې به خان شامل
کړي. مغو ملگرو دي د يو ډاکټر ته وروپېژندلو چې
پخپلو انقلابي مفکورو اريليانو ته يې د تشدد د سياست
لاره وښودله.

م هغه زمانه کې جنګ پيل شو او د محافظه کار گوند
پوځ مکونډو ه راننوتو او د ښار چاري يې په خپل لاس
کې واخيستي. يې د جبر او د زورني تگ لاره خپله
کړه او مکونډو کې وېره خپره شوه. اريليانو چې د دوي

ظلم او جبر ته په قهر و، د خپلو ملگرو سره د پوځ پر ضد بغاوت وکړو و جنگ يي ورسره پېل کړو. کله چې دوي بريالي شول نو يو لبرال پوځ يې جوړ کړو چې مشر يې اريليانو پخپله او ډگرمن لقب يې غوره کړو. په مکونډو کې د امن راوستلو دنده د دې پوځ په غاړه وه.

نوا د کرپسپي او امرنتا تر منځ اړيکې په ښه کيدو سوي او د دوي خوشالي په ليدو د ټولو توقع وه چې د يو بل سره به واده وکړي. اخر يوه ورځ کرپسپي د لپاره امرنتا ته لاس وغځوو خو هغې ډېر په ظالمانه ډول ورته انکار وکړو. د هغې له زړه دا خبره نه وه وتلې چې د ربیکا لپاره يې د دې مينه رد کړې وه او پېغور يې ورله ورکړو.

کرپسپي خپل زيار ويستلو چې امرنتا راضي کړي خو هغې به ورسره په سمه خله خبره نه کوله. اخر کرپسپي دومره ناهيلي شو چې خپل ځان يې ووژلو. امرنتا چې ځان يې ملامته گڼلو او لاس يې په اور کې وسپړلو. د زخم د پاسه هغې يوه توره پټې وتړله چې تر مرگه يې په لاس وه.

ارکې بو د لبرال گوند مهم غړې شو. دی د قدرت ه نشه کې دومره مست و چې بي ځايه او احمقانه خبرو امر به يې وکړو. ارکېډيو بويندو ته يې اجازه ورکړه چې د گاونډي زمکه واخلي. اورسلا د ده په

کارونو د شرم احساس کاوو خو هیڅ به یې نشو وپیلې.
بنار یوې ځوانې جینې صوفیه سره جنسي اړیکې
جوړې کړې او یوه لور یې وزیږېده. د ده مخه هغه
سوه کله چې لبرال ډلې په جنگ کې ماتې
وخوره او د محافظه کار پوځ یو واری بیا مکونډو
ونیولو.

ارکېډیو ونيول شو او نویو چار واکو ورته د مرگ سزا
اعلان کړه. ه کومه ورځ چې هغه چار ماري کیدو نو
د ده نه یې پوښتنه وکړه چې د مرگ نه وړاندې د ده
وروستې ارمان څه و. ده وویل چې د ماشومې لور
دې اورسلا شي او که د صوفیه بل ماشوم وزیږېدو
هغه هلک و نو ورته د حوسي ارکېډیو نوم ورکړې شي.
برال گوند د ماتېدو سره جنگ پای ته ورسیدو
دواړو غاړو پخپلو کې روغه وکړه.

ډگرمن اریلیانو بویندا د ده د پوځ نږدې ملگری
گرمن جیرینالډومارکیز دواړه ونيول شول او مکونډو ته
یې لاس تړلي راوستل. اورسلا د ده لیدو لپاره بندي
خانې ته ولاړه او وې لیدل چې هغه د وړاندې نه هم
یواځې ښکاریدو، د ده پر متو او لېچو پر هرونه جوړ
ده ته هم د مرگ سزا ورکړې شوې وه.

ډگرمن اریلیانو بویندیا د چارماری (د توپک په ډزو د
وژني) لپاره ولاړ و. د هغه رایاد شول چې یو
ماسپینین پلار له ځانه سره بیولي و چې د بنجارو په

خپمه کې یخی ورته ووبښاي. ده به تصور کې هغه یخی
چې رنگینې وړانگې ترې ځلیدې. هغه کسان چې
په ده یې د توپک د ډز کولو لپاره په لیکه کې ولاړو و،
دی یې په نښه کړی و چې نابیره
حوسې ارکیديو د خپل لوی توپک سره رابښکاره شو.
هغو ویشتونکو وسله کېښوده او د ډگرمن اریلیانو له
وژلو یې ډډه وکړه. بیا اریلیانو بویندا هم هغه کسان د
ځانه ه کړ او د یو بل جنگ
اریلیانو جگړه وه چې تر هغې یې کړي وو.
ه سر کې دوي: ماتي سره مخ شول ځکه: لبرال گوند
شرانو د ډگرمن اریلیانو بویندا پاڅون رد کړو او په
کلکه یې د ده غندنه وکړه. خو هغه په دې ناهیلې نشو
او کله چې "ریوهاچه" نومي سیمه د دوي لاس ته ورغله
نو د ده جنگیالي مکونډو ته بریالي راننوتل.
د حوسې بویندا او د اورسلا د تیر ټولو خلکو د دوي هر
کلي وکړو. دې کورنۍ کې یو واري بیا د غمونو
ټکه راولویده. حوسې ارکیديو چې د گاونډي زمکه یې
به زوره نیولې وه، په مرموزو حالاتو کې ووژل شو.
څوک نه پوهیدل چې هغه ځان پخپله وژلي و او که نا
بل چا ورباندې ډز کړی و. د ده مېرمنې ربیکا خپل
ځان په ور کې بند کړو او بیا هیڅوک ترې خبر نشول
چې څه شوه.

د ده ورور ډگرمن اریلیانو بویندا هم د مرگ سره مخ
و چې یو چا د ده په کافي کي د یو دارو وڅڅول.
ج لپاره کاریدل خو که د اندازي نه زیات
کارولي نو یو اس یې په خو انیو کي وژلي شو. هغه
طالع من و چې دا یې لږ څښلي وه او ناروغه شو خو
ژوندي پاتي شو. کله چې دی په ناروغه حالت کي
ت و نو ځان سره یې چرت وهلو چې ده د یو هدف
ه جنگ نه کوو بلکه اوس یواځي د خپل غرور
ساتني لپاره په جنگ اخته و. ده ته جنگ یوه بی مانا
خبره ښکاره شوه او د هغو باغیانو سره یې د خبرو
لپاره ملا وتړله چې د هیواد په نورو ځایونو کي پراته
غوښتل چې جنگ نه د پای تکی کیردي نو په
نوندو کي یې خپل ملگري ډگر من جیرینالدو مشر
وتاکلو او پخپله ترې ولاړو.
جیرینالدو د امرنتا لپاره د خوښي احساس لرلو خو هغي
ته د زړه خبره یې نشوه کولي. امرنتا هم دی خوښېدو
او په زړه کي ارمان و چې دوي واده وکړي. خو کله
چې هغه ورته د واده وړاندیز وکړو نو امرنتا هم هغسي
انکار وکړو لکه چې کرپسي ته یې کړي و. جیرینالدو
ورباندي تینگار وکړو چې دا ورسره خوشاله وي نو په
واده کي څه ممانعت و؟ خو امرنتا د واده خبره نه مني.
ډگرمن اریلیانو بویندا خپلي مور اورسلا ته یوه
وړاندوینه د پیغام په توگه راواستوله چې پلار به یې ډېر

مړ شي. سلا خپل مېړه د ونې نه راخلاص كړو
ه د خوب كوتې ته يې يوړو. هلته به ده توله ورځ
د هغه سړي د روح سره خبرې كوي چې په ځوانۍ كې
يې وژلې و. خو ورځې وروستو حوسي مړ شو او په
هغه ورځ مكونډو بناړ د باران د څاڅكو سره ژير گلونه
هم وريدل.

هغه وخت د پگرمڼ اريليانو بويندا زوی اريليانو حوسي
چې د پيلار رينا له خپتې زيرېدلې و، د ځوانۍ سن ته
ورسيډو. دا هلک امرنتا، چې د ده اما كېږي، رالوي
كړي و او د هغې سره ډېر د نږدې والي احساس لري.
رنتا د هغه په احساساتو پوهه شي او ځان ترې لرې
ساتي چې هلک بې لارې نشي. خو هغه ځوان دومره
ناهيلى شو چې د كور پرېښودو فيصله يې وكړه. هغه
مكونډو ته راغلي و چې د لبرال او د
محافظة كار گوند تر منځ د روغې په تړون خوشاله نه
نه غوښتل چې په نورو ملكونو كې د جنگ لپاره
ولاړ شي او كله چې روانېدو نو زوي هم ورسره مل

د اريليانو د وتلو سره په مكونډو كې د خلكو حال ښه
شو او د څوكالۍ يوه نوې دوره پېل شوه. دا د محافظه
كار بلي د هغه بناړ وال له برکته و چې "راكوبل
مونكاده" وميدو خو د پگرمڼ اريليانو بويندا نږدې
ملگرونه و.

د حوسي او اورسلا بويندا په کور به په هرو خو ورخو
ي يو خوان او خان به يي د اريليانو د زوي په
توگه وروپېژندلو. دوي به د مسيحيت د بپتسمي (په دين
کي د وردننه کيدو رسم) لپاره راتلل او ان تر دي چي
اوولس حلمي راغلل. دا ټول د ډگرمن اريليانو هغه
اولادونه وو چي د بېلا بېلو سيمو د جنگونو پر وخت د
ده د جنسي اړيکو په نتيجه کي زيږېدلي وو. ټول
خو يليانو نوميدل او اورسلا په يو وړوکي
کتابگوټي کي د هغوي د خاي خاپري او د مور نوم ليکلو
چي کله يي زوي راشي نو پېدا يي کړي. د ډگرمن
اريليانو سره چي کوم زوي اريليانو حوسي تللي و، په
"نکاراگوا" کي د پوخ نه وتبستيدو او بېرته مکوندا ته
. ده د خپل خان سره هوډ کړي و چي د امرنتا
سره به واده کوي. هغه چي کور ته را ورسيدو نو
امرنتا پوهه شوه او خبرداري يي ورکړو چي د خپلي اما
سره څوک واده نشي کولي او دا گناه وه.
دا خوان د خپل تره اړکيدو په شان ژوند پېل کړو چي
بيخ کار به يي نه کوو او د بنار جينکو سره به يي
جنسي اړيکي ساتلي. بيا يوه شپه د يو پاڅون په وخت
دي د يو محافظه کار عسکر له خوا ووژل شو.
ډگرمن اريليانو بويندا بېرته راغلو او مکونديو يو وار بيا
د ده لاس ته ورغلو. ده د خپل مشر ورور اړکيدو
زمکي چي نورو خلکو پري خپته اچولي وه، بېرته

واخيستي. اورسلا ورته مينت زاري وکړي چې د خلکو سره د نرمښت نه کار واخلي او په تېره بيا گري بنار وال راکويل ته يې ښه سړی و او د خلکو لپاره يې ډېر کارونه کړي وو. خو اريليانو ورته وويل چې په اوږدو جنگونو کې د ده زړه سخت شوي و. هغه نار وال ته د مرگ سزا ورکړه چې پايلې يې د مکونډو بنار او اريليانو لپاره داسې وي چې هغه يې توقع نه لرله.

زيره ملگري ډگرمن جبرينالډو او اريليانو په جنگ خپل باور او هيله د لاسه ورکړې و او داسې فکر يې کاو چې د دې هيڅ گټه نه وه. دوي ته جوته شوه چې لبرال گوند هم هغسې خاين او بي عقيدې و څومره چې محافظه کار گوند. خو په اريليانو يې ډېر اغېز کړې و او هغه له نړۍ گوښه شو. ورځ تر بله هغه په عجيبه کارونو سره ده به هيڅ ډول احساس نه څرگندو او د پلار په هيرېدو مرض ورته پيدا شو. د خپل پوځ په خيانت دې ډېر خواشيني او ځان له به يواځې په سوچونو کې غرق ناست و. هغه د خلکو نه دومره وېزاره شو چې ځان ته به يې څوک د لسو فتو نه کم فاصلي کې ښه نه پرېښودو. نه اوس په دې پښېمانه و چې بنار وال ته يې د مرگ سزا ولې ورکړې وه. هغه هوډ پرې و چې نوره به خلک جنگ ته نه پرېږدي او تر دوو کالو لگيا و چې د خپلو جنگيالو او د محافظه کارو

منځ روغه ووکړ . تر دې وخت هغه د هیچا سره
خوښي یا د مینې احساس نه لرلو او پخپل تیر کي یې هم
لکه د بېگانه کس په شان اوسېدو. هغه د خپل ژوند
نه دومره ستړي شو چې یوه ورځ په طماچه یې د ځا
وژلو هڅه وکړه خو مړ نه خپل پاتې ژوند د وړو
فلزي مهیانو به جوړولو تېر کړو.

وېم حوسې اړکیدیو درې اولادونه د صوفیه له خپتې
زیربډلې وو چې رمیدیوس سیګونیدو مشر او غبرګولي
اریلینانو سیګویندو او حوسې اړکیدیو سیګویندو نومیدل.
په هغو ورځو کې یوې امریکایي کمپنۍ د کپلې په باغونو
کې په لوی شمېر خلک کار ته رابلل او د کولمبیا ډېر
توانان هلته په کارونو بوخت شول. دوي ته به یې
معاش ورکوو خو د کار شرایط یې ناڅرګند و.
مزدوران به په بد حال اوسیدل او د درملنې چاره یې نه
کیده. سیګندو هم هلته په کار بوخت و او لیدل یې چې د
ی له خوا د دوي زبېښاک روان و. دوي به
کې سره خبرې کولې او اخر دومره وپزاره شول چې
کار یې بند کړو او کمپنۍ نه یې د ښو شرایطو غوښتنه
وکړه.

کمپنۍ یوه ورځ ټولو کار کوونکو ته په یو څلور
لاري کې د راټولیدو امر وکړو. کله چې خلک یو ځای
و د مشین دارو ډزې یې پرې پیل کړې درې
سیګندو د هغې کمپنۍ سره

د فورمېن په توگه کار کوو او هغو څو کسانو کې شامل و چې له دې ډزو ژوندی پاتې شو. دی د اعتصاب ونکو د یوې ډلې مشر و او په یو اور گاډي کې کیناستو چې له هغه ځایه وتبنتي. ه هغه گاډي کې په موونو مړي بار و چې سمندر کې غورځولو لپاره یې وړل.

مکونډو بنار ته راغلو چې هلته هیڅوک د هغو وژنو نه خبر نه وو. هیچا د ده به خبره باور نه کوو او د حکومت خبره یې منله چې د مزدورانو اعتصاب په امن پای ته ورسیدو. حکومت دا هم ویل چې ټول کارگران خپلو خپلو کورونو ته تللي و. هغې کمپنی مشران بېرته امریکا ته ولاړل او د کپلو په باغونو کار بند شو. سیګونډو بل ورور د یوې جینی پاترا سره مینه کوي یې د یوې بلې بنځې فرنانده سره وکړو چې ډېره مذهبي وه. هغه پر زمکو څاروي ډېر شول او دی هم ورسره بڼه شته من شو. د فرنانډ یوه لور مې و زوی حوسي ارکډیو (درېم) نومیدل.

مې یو میخانیک ماریشیو بابلونیا سره مینه پیدا شوه او کله چې پلار یې خبر شو نو یوه شپه په هغه یې ل گومان وکړو او ډزې یې پرې وکړې. بیا یې خپله مې په بېرې کې د راهبانو یو کلیسا ته ورواستوله. کال وروستو د مسیحي دین یوه راهبه

مکونډو ته راغله چې يو ماشوم هم ورسره و.
مي ناجايز اولاد و چې اريليانو (دوېم) نوميدو.
غه ماشوم د بويندا کورنۍ کې رالوي شو خو د هيچا
خوښ نه و. بيا هم دی د فرناڼده د کشرې لور امرنتا
بو ځاي ژوند کوو او په دواړو کې مينه
پيدا شوه. دوي خبر نه و چې دواړه د بويندا تير نه دي.
ا په مکونډو ښار کې پينځه کاله باران ورېدو او د دي
زياتي برخې يا اوبو يورې او يا وراسته شول.
د حوسي کونډه اورسلا مړه شوه او ورپسې د بوينده د
پخواني خلک پرله پسې له نړۍ سترگې پټې کړې.
امرنتا اورسلا بلجيم ته ولاړه او دوېم اريليانو په کور کې
يو ځي پاتي شو. درېم حوسي اړکيدو خپل ښار ته بېرته
راغلو او د اواره ځوانانو سره به يې ټوله ورځ لغړ ژوند
تيراو. هم هغوي کې يو کس د ده د پېسو لپاره حوسي

امرنتا اورسلا د يو پيلوټ سره واده وکړو او بېرته
مکونډو ته راغله. خو يوه ورځ د ده مېړه خبر شو چې
امرنتا د اريليانو سره اړيکې لري نو دا يې پرېښوده او
بېرته ولاړو. څومره چې د امرنتا او د اريليانو مينه
پخپلو کې زياتېده، هم هغه هومره د ښار حالت په
خرابېدو و. کله چې امرنتا حامله شوه نو بيا هم خبره نه
وه چې د خپل وراه سره يې جنسي اړيکې لرلې.
ماشوم د زيرېدو پر وخت امرنتا مړه شوه

يو سر کوزي په شان کي لرله. هغه وخت د مشري اورسلا هغه اندېښنه ريښتيا شوه چې په تير کي يي د کي ماشوم و نه زيږيږي. هم له دې ويري هغي خپل ټاټوبي پريښي او د مکونډو ښار اباد کړي و. اريليانو په دې دومره خواشيني شو چې خپل غم يي په ښار کې د هېرولو هڅه وکړه. کله چې دې د نشي حالت نه راووتلو نو ورته ماشوم راياډ شو خو تر هغي ا. نوي زيږېدلي ماشوم په زرگونو تورو مپرو (مپريانو) خوړلي و.

اريليانو نور هيڅ نشو کولي او د نيکه په کتابونو کي يي هغه زړې صحيفي وموندلي چې ملکيداس ورته ورکړي وي او ورباندي سانسکرت ژبه ليکلي و. هغه دا ليکنه وژباړله چې په اصل کي د بويندا تير تاريخ و. ه دې کي د حوسي د وني سره و تړل کيدو نه واخلي تر اوسني ماشوم په اړه هم ليکلي وو چې مپرو خوړلي و. کله چې ده هر څه ولوستل. يوه زوره وره سيلی راغله او ښار په دې طوفان کي ويجاړ شو، څه چې پاتي وو، هغه هم ورک شول. هر څه د تاريخ او د انساني دماغو نه پاک بول، داسي لکه چې هيڅ وجود يي نه لرلو.

پاي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**